

Deli Köşemden Büyük Risk

– SafiyeDÜNDAR · 01 Kasım 2013

Bir süredir bilge bir kişiden ders alan iki kardeş merak ederler bilmediği de var mıdır, diye. Bir oyun oynamaya karar verirler. Kardeşlerden biri eline alır kelebeği. Diğeri soracaktır: ‘Elimdeki canlı mı, ölü mü?’ Canlı derse kardeş sıkacaktır hafif elini, ölü derse serbest bırakacaktır kelebeği. Bilgenin cevabı içimi acıttı doğrusu: Sizin ellerinizde evladım, sizin ellerinizde.

Bilemiyorum burada yanılan bilge mi, çocuklar mı, ben miyim? Elimde olmayan şeylerden öyle gamlıyım. Yalnız taştan duvar olmuyor. Sonuçta kendinle ilgili çoğu karar ellerinde iken sonuç da her zaman aynı olmuyor. Böyle sırlı bir dünyada sıradan insan olmamak hareketlilikten geçiyor. Büyük risk: Yaşamak.

Ama ne güzel başladı gün güneşli. Birilerinin sorunundan habersiz, küçük dertlerimin üstesinden gelme yetisiyle memnun. Rutin işler, eğitim öğretimin sıradan problemlerine günlük çözümler, ahlak ve insanlık dersleri... Bu hikayeyi de okudumdu ibret alırlar diye. En çok yaşamak ibret oluyor.

Daha çok insanla içli dışlı olmak, daha çok mekana girmek, daha çok irfan. Alim bilir arif bilmeden yapar. Biri resim diğeri ayna. Gerçeği nerede? Ama tohum olmadan buğday da bitmiyor ki idrak doysun.

Hız. Ömer’i biliriz ne çok yönüyle tanınır, sevilir. Rüyasında gören biri soruyor Allah Teala seni nasıl karşıladı, diye. Verdiği cevap ilginçtir:

‘Ben bir serçe kuşunu yaramaz bir çocuğun elinden kurtarmıştım. Meğer kuşçağızın yuvada bekleyen aç yavrusu varmış. Yaramaz çocuk onu öldürseymiş yavrusu aç kalacakmış, yuvada ağzını aç aça aç ölecekti. Ben üç altın verip de serçeyi kurtarıncaya yavrusunu da ölümden kurtarmış olduğumdan Rabbim bundan memnun olmuş. Bu yüzden beni cehennem ateşinden kurtardı, iyi karşıladı.’

Dememin hükmü yok yapmanın hükmü yaşamak. Yaşamaya ve yaşatmaya öyle kıymet yüklemiş ki dinimiz . Biliyoruz ama görebiliyor muyuz?

‘Sen diri oldukça ölü yıkayıcı seni yıkar mı hiç.’*

s.korkmaz